

AFSCHRIJF

1 f

Griffienummer : 000724

Repertoriumnummer : 884

Vonnisdatum : 16.04.2013

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1414 1.
foorkramer,
geboren or
wonende te
Belg.

1415 2.
foorkraanster.
geboren te oo
wonend
Belgische.

Verdacht van:

Te

DE EERSTE,

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven.

DE TWEEDE

als gebruiker-uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

Op niet nader te bepalen datum, tussen 23 november 2009 en 28 april 2010,

op het onroerend goed gelegen te _____, gekadastrerd of geweest zijnde
eigendom van DE EERSTE, voornoemd, ingevolge akte van
deling dd. 23/11/2009, verleden voor notaris _____ met standplaats te _____

een mobiele chalet en houten afsluiting te hebben geplaatst zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

Tencinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk

* het afbreken en verwijderen van de chalet met een oppervlakte van ca. 48 m² en een kroonlijsthoogte van ca. 3,5m

* het verwijderen van de houten gealoten afsluiting (= omwalling) met een hoogte van ca. 1,50m in de voortuin

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 2^e hypotheekkantoor te _____ op 28/11/2012,
nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 109,43 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;

- Mr. , advocaat te
vertegenwoordigt beide beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

*** **

1.
Eerste beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
, kadastraal gekend onder

Tweede beklaagde is de gebruiker van dit onroerend goed en tevens de uitvoerder die tot
de werken opdracht heeft gegeven.

Het perceel is gelegen binnen de grenzen van een woongebied met landelijk karakter.
(gewestplan

2.
Beklaagden worden ervan verdacht tussen 23 november 2009 en 28 april 2010 een
mobile chalet en houten afsluiting te hebben geplaatst zonder voorafgaande
stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

3.
Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 8 februari 1960 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van een woonhuis.

Op 8 januari 1969 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een autobergplaats.

Op 28 april 2010 werd vastgesteld dat er een mobiele chalet werd geplaatst waarvan de voorkant op 4 m verwijderd van het fietspad werd ingeplant en rond deze chalet een houten afsluiting werd opgetrokken met een hoogte van 1,90 m.

Ter zitting van 5 februari 2013 werden door beklaagden stukken overgelegd waaruit zou moeten blijken dat de kwestieuze chalet werd geleverd op 10 mei 2005.

In zoverre deze bewering overeenstemt met de werkelijkheid, dan nog dient er te worden vastgesteld dat beklagde in zijn verklaring van 9 juni 2010 stelt zich te hebben laten inschrijven ongeveer 2 jaar geleden.

Bijgevolg besluit hij ten onrechte tot de verjating van de strafvordering, nu uit zijn eigen verklaring blijkt dat deze chalet dateert van geruime tijd na de aankoop ervan, minstens dat deze constructie slechts ter plaatse werd gesteld in de jaren 2008-2009.

4.
De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 7 mei 2012.

De herstellvordering werd regelmatig en tijdig ingesteld (art. 6.1.41, § 4 en § 5 CRO.)

Op 26 augustus 2011 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies voor wat betreft de herstellvordering.

Ten deze wordt de goede ruimtelijke ordening aangetast door het manifest storende karakter van het misdrijf op de goede plaatselijke ordening en de rechten van derden.

Het herstel van de plaats in de vorige toestand is de enige manier waarop de gevolgen van dit misdrijf zullen verdwijnen.

De herstellvordering steunt uitvoerig op motieven van goede ruimtelijke ordening is niet kennelijk onredelijk.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door beklagde gepleegde misdrijf te doen verdwijnen.

5.
Het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding is bijgevolg bewezen.

Bij het opleggen van een bestraffing wordt rekening gehouden met de persoon van de beklaagden, het relatief gunstig strafverleden van de beklaagden en de aard en de ernst van het bewezen verklaard misdrijf.

De geldboete moet de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare feiten te stellen en moet hen leren het milieu te respecteren.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003, gewijzigd door Wet 28.12.2011

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB: 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank, statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

De eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimien (x5,5) en alzo gebracht op **1.375,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimien en alzo gebracht op **150,00 euro**.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **78,11 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **51,20 euro**.

De tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 250,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimien (x5,5) en alzo gebracht op **1.375,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 78,11 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een getaxeerde vergoeding van 51,20 euro.

*** *** ***

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke staat door

- het afbreken en verwijderen van de chalet met een oppervlakte van 48 m² en een kroonlijsthoogte van 3,5m, inclusief de vloerplaat en fundamenteën,
- het verwijderen van de houten gesloten afsluiting met een hoogte van 1,50 m,
- het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen.

en dit binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklagden.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een kostenstaat, opgesteld door de overheid die dit vonnis uitvoert of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VILFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre dit vonnis vooraf werd betekend.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DE RTIENDE KAMER**,
16 april 2013, alwaar zetelden:

Mevrouw , ondervoorzitter, alleenzetelend rechter,
De heer , substituut procureur des Konings,
De heer , griffier.